

תת"ע 12374/03/18 - מדינת ישראל נגד ישראל נייהוז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12374-03-18 מדינת ישראל נ' ישראל נייהוז

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אקסול
ישראל נייהוז

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

ביום 8.7.18, הוריתי על זיכוי של הנאשם. להלן נימוקי הזיכוי-

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.8.17, הודעת תשלום קנס בגין עזירה המפריעה לתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 171(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 8.7.18, נשמעו הראיות.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר עומר מבדלי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 ומזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

על פי גרסת המאשימה, ביום 24.8.17, בסמוך לשעה 20:25, נהג הנאשם ברכב בבני ברק, ברחוב ירושלים, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לבית מספר 27, נצפה על ידי העד כאשר הוא עוצר את רכבו ומשוחח עם אדם שעמד לצד הרכב ופרטיו ב-ת/2. עוד ציין העד, כי כלי רכב צפרו לנאשם, על מנת שימשיך בנסיעה, אך הוא המשיך לעמוד, אף כי לא היה דבר שמנע ממנו להמשיך בנסיעה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "הגעתי לרמזור וראיתי רמזור מתחלף לאדום במצב שרכב אחד כבר עומד לפניי וביני לביןו יש מרווח של רכב וחצי. מצד ימין מישוהו קרא לי ודיברתי איתו כשהרמזור אדום. לאחר 20 שניות רכב אחר צפר לי ואני מתקדם ועדיין הרמזור אדום. תוך 1 שניות שוטר מבקש ממני לעצור בצד ועדיין הרמזור אדום וכשהתחלף לירוק רציתי לנסוע ולא יכולתי כי השוטר עצר אותי

בצד. לא גרמתי לשום עיכוב לאף רכב אחר".

בבית המשפט, התייחס העד לרמזור ולאור שדלק בו וטען, כי האור התחלף לירוק והנאשם לא התקדם ולכן, צפרו לו כלי הרכב מאחוריו.

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך המתין להתחלפות האור ברמזור, מאדום לירוק וסיים לשוחח עם הולך הרגל, לפני שהאור התחלף לירוק ולכן, טען כי לא הפריע לתנועה, אלא לא יכול היה להמשיך בנסיעה, כי בשלב זה, העד הורה לו לעצור את רכבו.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתייעוד נסיבות ביצוע העבירה, לא התייחס עד התביעה לאור שדלק ברמזור במהלך האירוע, עצירתו של הנאשם, או תחילת הנסיעה ומכאן, כי טענת ההגנה העיקרית של הנאשם, אינה נסתרת בראיות המאשימה. עם כל הכבוד לעדותו של העד בבית המשפט, לא ניתן לצפות כי יזכור פרטים נוספים, על האמור ב-1/ת, בחלוף 11 חודשים מיום האירוע.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח לצדדים.